

Ik heb Mijzelf bedekt met de Eucharistische sluiers om geen angst aan te jagen.

Nadat ik de communie ontvangen had, liet mijn lieve Jezus zich zien
En zodra ik Hem zag, wierp ik mij aan zijn voeten, om ze te kussen en mij helemaal aan
Hem vast te klampen. Jezus, strekte zijn hand naar mij uit en Hij zei mij:

"Mijn dochter, kom in mijn armen, en kom in mijn Hart.
Ik heb Mijzelf bedekt met de Eucharistische sluiers om geen angst te zaaien.

Ik ben in dit Sacrament neergedaald in de diepste afgrond van vernederingen om
- het schepsel tot Mij op te tillen,
- om haar met Mij te vereenzelvigen en om één geheel met Mij te vormen.

Door mijn Sacramenteel Bloed in haar aderen te laten vloeien, maak Ik Mijzelf tot Leven van
haar hartslag, van haar gedachten, en van haar gehele wezen.

Mijn Liefde verteerde Mij en wilde de mens in mijn vlammen verteren,
om haar als een ander Ik te laten herboren worden.

Ik wilde Mij verbergen onder deze eucharistische sluiers om zo, verborgen,
- in de mens binnen te gaan, en
- hem in Mijzelf om te vormen.

Maar om deze verandering te laten gebeuren was de voorbereiding van de mens nodig.

En in mijn overmatige Liefde, gaf mijn Godheid bij de instelling van het Sacrament van de
Eucharistie meer genaden, gaven, gunsten en licht vrij voor het welzijn van de mens,
- om hem waardig te maken Mij te ontvangen.

Ik zou kunnen zeggen dat Hij zoveel Goeds gegeven heeft
- dat dit de gaven van de Schepping overtreft.

Eerst wilde Ik hem de genaden geven, zodat hij Mij kan ontvangen,
en daarna Mijzelf, om hem de ware vrucht van mijn Sacramentele Leven te geven.

Om zielen deze gaven te kunnen geven, is het echter nodig
- zich leeg te maken van zichzelf,
- afkeer te hebben van de zonde, en
- ernaar te verlangen om Mij te ontvangen.

Deze gaven dalen niet af in de vuiligheid, in de modder.
Zonder mijn gaven, hebben zij niet de juiste ingesteldheid om Mij te ontvangen.
En als Ik in hen kom, vind Ik geen plaats om mijn Leven mee te delen.

Ik ben als dood voor hen, en zij zijn dood voor Mij.
Ik brand , en zij voelen mijn vlammen niet.
Ik ben licht, en zij blijven meer verblind.
Helaas, hoeveel smarten heeft mijn Sacramenteel Leven. (...)